

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/239/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110205487
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1110205487.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: Inštitút manažmentu, o.z., IČO: 42081742, Nám. Hraničiarov 9, Bratislava, proti žalovanému: PEREX, a.s., IČO: 00 685 313, Trnavská cesta 39/A Bratislava, zastúpeného AK LEGAL PROFESSIONALS, s.r.o., IČO: 36 857 998, Sartorisova 12 Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 15.10.2015, č.k. 14C/28/2010-229 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 3.11.2015, č.k. 14C/28/2010-238, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa proti žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu peňažnú náhradu vo výške 5 000 eur za tvrdenia dotýkajúce sa jeho dobrej povesti zverejnené v denníku L. dňa 26.1.2010 v článku pod názvom „W. L. D. U. L. J.“ V rozhodnutí ďalej uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 1 227,20 eur k rukám jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 142 ods.1 zák.č. 99/1963 Zb. v platnom znení, ďalej „O.s.p.“).

1.2. Zamietajúci výrok o predmete sporu právne odôvodnil § 5 ods.1, § 8 ods.1,2,3,4, § 10 ods. 2,3, 4 zák. č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „Tlačový zákon,“), keď po vykonanom dokazovaní (riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v uznesení Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.10.2013, č.k. 11Co/490/2012-123) dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby. Súd prvej inštancie mal v predmetnom prípade preukázané, že žalobca listom zo dňa 28.1.2010 podal podľa § 8 ods. 3 Tlačového zákona žalovanému Žiadosť o uverejnenie odpovede k článku zverejnenom v denníku L. 26.januára 2010 pod názvom „W. L. D. U. L. J.“ (ďalej „Žiadosť“). Vychádzajúc z jednotlivých odsekov citovaného ustanovenia upravujúceho postup pri uplatňovaní práva na uverejnenie odpovede jednak u vydavateľa a taktiež na súde, mal súd prvej inštancie za to, že v zmysle týchto zákonných ustanovení je daná určitá postupnosť krokov, a to: 1/ vydaný článok obsahujúci určité skutkové tvrdenie, ktoré sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby alebo názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby (§ 8 ods. 1), 2/ prekluzívna lehota 30 dní na podanie písomnej žiadosti o uverejnenie odpovede (§ 8 ods. 2), ktorá musí spĺňať zákonom dané náležitosti podľa § 8 ods. 3 tohto zákona, 3/ lehota 3 dni od doručenia žiadosti na povinnosť uverejniť odpoveď vydavateľom, 4/ prekluzívna lehota 30 dní po uplynutí lehoty na uverejnenie odpovede na podanie žaloby o uloženie povinnosti uverejniť odpoveď na súd (§ 10 ods. 2,3). V uvedenej Žiadosti však absentuje popis skutkového tvrdenia žalobcu, v čom sa predmetný článok dotýka jeho

cti, dôstojnosti, alebo názvu alebo jeho dobrej povesti. Podľa § 8 ods. 3 Tlačového zákona musí byť odpoveď rozsahom primeraná textu, ktorého obsahom je skutkové tvrdenie podľa odseku 1 a z neho vyplývajúci hodnotiaci úsudok - v danom prípade žiadosť žalobcu neobsahovala žiadny popis konkrétneho skutkového tvrdenia z článku, ktorý napáda; žalobca v žiadosti len uviedol, že informácie v článku sa dotkli jeho dobrej povesti, avšak vôbec neuviedol, ktoré informácie a v čom sa dotkli jeho dobrej povesti. Taktiež text tlačovej odpovede je neprimeraný obsahu žalovaného článku. Na základe uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že Žiadosť neobsahovala zákonné predpoklady podľa § 8 ods.3 Tlačového zákona. Odporca Žiadosť o uverejnenie odpovede k článku zverejnenom v denníku L. 26.januára 2010 pod názvom „W.G. L. D. U. L. J.“ podľa § 8 ods. 3 Tlačového zákona neuverejnil.

1.3. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že z dikcie § 10 ods. 3 Tlačového zákona vyplýva, že lehota 30 dní na podanie žaloby na súd je lehotou prekluzívnou; uvedené znamená, že po márnom uplynutí 30 dňovej lehoty právo domáhať sa na súde uverejnenia opravy, odpovede a dodatočného oznámenia a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zanikne (Dôvodová správa). Žalobca síce listom zo dňa 28.1.2010, doručeným žalovanému dňa 1.2.2010 podal Žiadosť o uverejnenie odpovede k článku zverejnenému žalovaným dňa 26.1.2010, avšak keď žalovaný jeho Žiadosti nevyhovel a tlačovú odpoveď neuverejnil, žalobca žalobu o uverejnenie odpovede na napadnutý článok nepodal. Žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 5.2.2010 žiadal vo výroku len to, aby súd uložil žalovanému povinnosť poskytnúť mu finančnú náhradu vo výške 5 000 eur a ďalej navrhol, aby súd v rámci neodkladného opatrenia (pozn. odvolacieho súdu - do 30.6.2016 predbežného opatrenia) uložil žalovanému povinnosť okamžitého zverejnenia odpovede na článok tak, ako mu bola doručená žalobcom dňa 1.2.2010, a to najneskôr deň odo dňa doručenia neodkladného opatrenia. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia však vykazoval vady, t.j. absentovali v ňom zákonné náležitosti tohto druhu procesného podania dané ustanovením § 75 ods. 2 O.s.p., preto ho súd prvej inštancie uznesením zo dňa 16.3.2010 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.4.2010) zamietol. Predmetom konania následne ostala žaloba o uloženie povinnosti zaplatenia peňažnej náhrady uplatnenej žalobcom vo výške 5 000 eur.

1.4. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení rozhodnutie uviedol, že účelom Tlačového zákona je možnosť fyzickej alebo právnickej osoby prioritne odpovedať na článok, ktorý sa jej dotýka, možnosť akejsi nápravy pred verejnosťou, oboznámenie čitateľov aj s názorom druhej strany, teda v prvom rade stránka morálna, a až pre prípad, že takýto postup nie je umožnený a to nedôvodne, pričom nedôvodnosť je potrebné konštatovať súdnym rozhodnutím po uplatnení nároku dotknutej osoby, nastupuje stránka materiálna, t.j. nárok na materiálnu náhradu. Je pravdou, že v dikcii ust. § 10 ods. 4 Tlačového zákona absentuje výslovné uvedenie skutočnosti, že nárok na peňažnú náhradu možno uplatniť len spolu s nárokom podľa ods. 2 (uloženie povinnosti uverejniť odpoveď súdom), avšak že je tomu tak je logické, vychádzajúc z nadväznosti právnych viet v citovanom ustanovení. Ak by bolo možné uplatniť nárok na peňažnú náhradu i samostatne, druhá veta ustanovenia § 10 ods. 4 Tlačového zákona by bola nadbytočná. Súd prvej inštancie zdôraznil, že podporne k tomuto výkladu znie i Dôvodová správa (citovaná vyššie), ktorá výslovne uvádza, že nárok na peňažnú náhradu možno uplatniť len spolu s nárokom podľa § 10 ods. 2 Tlačového zákona. Vzhľadom na to, že žalobca si v 30 dňovej prekluzívnej lehote neuplatnil na súde žalobu o uloženie povinnosti žalovanému uverejniť tlačovú odpoveď, pričom uplynutím tejto lehoty došlo k zániku jeho práva domáhať sa uloženia tejto povinnosti žalovanému súdom, a v danom konaní si uplatnil len nárok na zaplatenie 5 000 eur titulom nemajetkovej ujmy, súd prvej inštancie vyhodnotil žalobu o priznanie peňažnej náhrady bez uplatnenia nároku na uloženie povinnosti uverejniť odpoveď za nedôvodnú. Pri tomto závere sa riadil štandardnou rozhodovacou praxou Krajského súdu v Bratislave vyplývajúcou z identických rozhodnutí na rovnakom skutkovom základe (Rozsudky OS Ba III sp. zn. 6C/37/2011-104, sp. zn. 5Co 201/2012-149, sp. zn. 43C/25/2010, sp. zn. 6C 37/2011).

1.5. Súd prvej inštancie vo vzťahu k aktívnej legitímácii žalobcu dospel k záveru, že žalobca nie je v tomto konaní aktívne legitímovaný, keďže v žalobe napáda informácie, ktoré sa netýkajú jeho ale právnickej osoby odlišnej od neho, t.j. Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka a osoby rektora T. (fyzickej osoby).

1.6. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. a v konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1 227,20 eur za 11 úkonov právnej služby (1. príprava a prevzatie, 2. vyjadrenie k žalobe zo dňa 24.2.2012, 3. účasť na pojednávaní dňa 24.4.2012, 4. účasť na

pojednávani dňa 28.6.2012, 5. vyjadrenie sa k odvolaniu žalobcu, t.j. 5x odmena 91,29 eur + 5x paušál 7,21 eur, 6. účasť na pojednávaní dňa 30.10.2014, 7. vyjadrenie žalovaného zo dňa 29.10.2014, 8. účasť na pojednávaní dňa 3.2.2015, 9. účasť na pojednávaní dňa 2.6.2015, 10. účasť na pojednávaní dňa 24.10.2015, t.j. 5 x odmena á 91,29 eur + 5x paušál á 8,39 eur, 11. účasť na pojednávaní dňa 15.10.2015 - počet úkonov 1, odmena a paušál =22,82 eur + 8,39 eur + DPH.

2. Proti rozsudku prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní poukázal na to, že zákonodarca si v § 10 ods.4 zákona NR SR č. 167/2008 Z.z. neosvojil znenie uvedené v dôvodovej správe. Mal za to, že vo svojom podaní zo dňa 18.2.2010 bez ohľadu na to, že zverejnenie odpovede žiadal formou neodkladného opatrenia, o zverejnenie odpovede požiadal formou žaloby, ktorá bola podaná na súd v zákonnej lehote 30 dní po uplynutí lehoty na uverejnenie opravy podľa § 10 ods.2 Tlačového zákona. Odvolateľ zopakoval skutkové okolnosti prípadu vzťahujúce sa k článku zverejnenému dňa 26.1.2010 v denníku L. pod názvom „W. L. D. U. L. J.“. Konštatoval, že dňa 1.2.2010 podľa § 8 ods.1 Tlačového zákona písomne požiadal žalovaného o uverejnenie odpovede k uvedenému článku. Rozsah požadovanej odpovede ako aj obsah spĺňali požiadavky podľa § 8 ods.3 Tlačového zákona. V žiadosti o zverejnenie odpovede bol priložený návrh odpovede, ktorý svojim rozsahom bol primeraný rozsahu napadnutého článku a obsahoval konkrétne výhrady k tvrdeniam, ktoré poškodzovali jeho dobré meno.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu žalobcu konštatoval, že napadnutý rozsudok ani konanie, ktoré mu prechádzali, netrpí žiadnou z väd uvádzaných žalobcom v podanom odvolaní. Súd prvej inštancie riadne a úplne zistil skutkový stav a to nielen v kontexte podanej žaloby a vyjadrení strán sporu, ale tiež zadovážením všetkých potrebných dôkazov a informácií v rámci prípravy pojednávania a tiež na základe záverov a záväzného názoru odvolacieho súdu uvedeného uznesení Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11Co 49/2012 zo dňa 29.10.2013. V odvolaní napadnutom rozsudku nedošlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci (či určitej právnej otázky) v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods.2 písm. f/ O.s.p.. Súd prvej inštancie náležitým, zrozumiteľným, vyčerpávajúcim a zákonným spôsobom odôvodnil výrok rozsudku, v ktorom podrobne vysvetlil úvahy, ktorými sa spravoval pri rozhodnutí a dostatočným spôsobom opísal aj skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania. V odvolaní odvolateľ poukazoval na nesúvisiace články, ktoré sú vo vzťahu k uplatnenému nároku irelevantné a zavádzajúce. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je súladné aj s rozhodovacou činnosťou súdu v iných obdobných právnych veciach (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/201/2012-149, č.k. 6 Co/459/2013-346). Žalobca si v predmetnom súdnom konaní v prekluzívnej 30 dňovej lehote uplatnil na súde len nárok na zaplatenie 5 000 eur (tade bez petitu žiadajúceho uloženie povinnosti uverejniť tlačovú odpoveď) čo znamená, že v uvedenej prekluzívnej lehote si v súlade s ust. § 10 Tlačového zákona neuplatnil nárok na uloženie povinnosti uverejniť odpoveď. Uplynutím 30 dňovej lehoty došlo k zániku práva žalobcu domáhať sa uloženia tejto povinnosti žalovanému súdom. V podanom odvolaní žalobca opakuje skutočnosti a informácie, ktoré boli žalobcom uvádzané v priebehu konania na súde prvej inštancie a neuvádza žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy na podporu svojich tvrdení. Odvolanie je zjavne účelové s cieľom čo najviac natiahnuť čas a odvrátiť hrozbu, ktorá žalobcovi hrozí v podobe povinnosti nahradiť trovy konania.

4. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je podané dôvodne. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného nároku na zaplatenie peňažnej náhrady podľa § 10 ods.4 Tlačového zákona, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí náležite, podrobne a presvedčivo odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

5. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.), sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa

odvolaním napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým zamietol žalobu na náhradu peňažnej náhrady vo výške 5 000 eur, v ktorom dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vyporiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods. 2, 3 C.s.p.).

6. K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme vyporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd uvádza nasledovné.

7. Odvolací súd ako prvoradé konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval v konaní a pri rozhodovaní s použitím ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.6.2016. O odvolaní žalobcu rozhodoval po nadobudnutí účinnosti zák.č. 160/2015 Z.z., viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) a viazaný odvolacími dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobcu (§ 380 C.s.p.).

8. Zásadnými odvolacími dôvodmi žalobcu vyplývajúcimi z obsahu odvolania boli všeobecne formulované dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. v znení účinnom do 30.6.2016 (t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a to, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. v znení účinnom do 30.6.2016).

9. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. v znení účinnom do 30.6.2016 (t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O. s. p.. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 133 až § 135 O. s. p. alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

10. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. v znení účinnom do 30.6.2016) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci súd prvej inštancie zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená.

11. V prejednanom prípade sa žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 5.2.2010 domáha:

a/ nariadiť predbežné (od 1.7.2016 neodkladné) opatrenie, ktorým bude uložená žalobcovi povinnosť okamžitého zverejnenia odpovede na článok zverejnený v denníku Pravda dňa 26.1.2010 s názvom „W. L. D.Č. U. L. J.“,

b/ vydať rozsudok, v ktorom bude žalovanému v nadväznosti na ust. § 8 ods.4 v spojení s § 10 ods.4 Tlačového zákona uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 5 000 eur a súdne trovy do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

12. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 16.3.2010, č.k. 14 C/28/2010-55 (právoplatným dňa 24.4.2010) návrh žalobcu na nariadenie predbežného (neodkladného) opatrenia zamietol právne dôvodiac § 102 ods.1, § 76 ods.1 písm. e/,f/ O.s.p., § 8 ods. 1, 2, 3, § 10 ods. 2, 3, 4 zák. č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve konštatujúc, že nariadením navrhnutého predbežného opatrenia (na uloženie povinnosti uverejniť odpoveď) by došlo k nezvratnej situácii, ktorá sa nedá anulovať ani rozhodnutím vo veci samej, takže by sa vytvoril stav trvalého charakteru.

13. Predmetom konania o veci samej (vychádzajúc z obsahu žaloby žalobcu) je potom v danom prípade výlučne nárok žalobcu na zaplatenie sumy 5 000 eur právne odôvodnený § 10 ods.4 zák.č. 167/2008 Z.z.. Keďže sa nejedná o konanie, ktoré sa mohlo začať aj bez návrhu alebo v ktorom z právneho vzťahu vyplýva určitý spôsob vyrovnanie vzťahu medzi stranami sporu ani sa nejedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, je takto vymedzenou žalobou súd pri rozhodovaní viazaný (§ 79 ods.1, § 153 O.s.p. v znení účinnom do 30.6.2016, § 216 ods.1,2 C.s.p. v znení účinnom od 1.7.2016).

14. Vo vzťahu ku hmotnoprávnemu posúdeniu veci odvolací súd konštatuje, že právo na zaplatenie primeranej peňažnej náhrady posudzovanej podľa § 10 ods. 4 zák. č. 167/2008 Z.z. predpokladá splnenie v citovanom zákone presne definovaných podmienok. V odseku 2 § 10 citovaného zákona sa stanovujú podmienky pre uplatnenie práva na opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie prostredníctvom súdu. Ak vydavateľ neuverejní opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie vôbec, alebo ak nedodrží niektorú z podmienok na ich uverejnenie, o povinnosti uverejniť opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie rozhodne na návrh súd. V prípade, ak súd rozhodne, že vydavateľ porušil povinnosť uverejniť opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie, má osoba, ktorá o ich uverejnenie požiadala, právo na primeranú peňažnú náhradu s podmienkou, že nárok na peňažnú náhradu musí uplatniť spolu s návrhom na uverejnenie opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia. V § 10 ods.3 zák.č. 167/2008 Z.z. určená lehota 30 dní na podanie žaloby na súd na uverejnenie opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia je lehotou hmotnoprávnou (prekluzívnou) čo znamená, že po jej uplynutí právo domáhať sa na súde uverejnenia opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia a náhrady na primeranú peňažnú náhradu zaniká. Na uplynutie tejto lehoty musí súd prihliadať ex offo, teda jej zmeškanie musí vziať v úvahu i vtedy, ak vydavateľ jej zmeškanie nenamieta.

15. V posudzovanom prípade je z vykonaného dokazovania bez akejkoľvek pochybnosti, že žalobca v prekluzívnej 30 dňovej lehote, určenej v ustanoveniach Tlačového zákona citovaných v predchádzajúcom odseku, nepodal na súde žalobu o uloženie povinnosti žalovanému uverejniť opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie. Uvedenú zákonnú povinnosť si nespĺnil ani tým, že v 30 dňovej prekluzívnej lehote podal návrh na nariadenie predbežného (neodkladného) opatrenia, ktorý bol uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 16.3.2010, č.k. 14 C/28/2010-55 (právoplatným dňa 24.4.2010) zamietnutý. Návrh na nariadenie predbežného (neodkladného) opatrenia je totiž procesným inštitútom, ktorým podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho podania a rozhodovania o ňom, mohli byť do rozhodnutia o veci samej (t.j. o nároku uplatneného v žalobe) dočasne upravované pomery medzi stranami sporu, pričom rozhodnutie o nariadení predbežného (neodkladného) opatrenia nemohlo predbiehať rozhodnutie vo veci samej.

16. Vychádzajúc z hore uvedeného právneho záveru, majúceho podstatný a zásadný význam pri právnom posúdení danej veci, sa odvolací súd vo svojom rozhodnutí nezaoberal ďalšími dôvodmi vedúcimi súd prvej inštancie k zamietnutiu žaloby, ktorých vecnú a právnu správnosť odvolateľ v odvolaní ani nenamieta, t.j. so závermi o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v konaní a o tom, že Žiadosť žalobcu o uverejnenie odpovede k článku zverejnenom v denníku L. 26.januára 2010 pod názvom „W. L. D. U. L. J.“ neobsahovala zákonné predpoklady podľa § 8 ods.3 Tlačového zákona.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie, podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

18. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).